

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
 बद्धश्चवारुणैः पार्श्वैर्वज्रेण च समाहतः ॥ ततदारोहततथ नो ब्रूहि कस्मान्न शोचसि ॥ १८ ॥ नष्टश्रीर्विभवभ्रष्टो यन्न शोचसि दुष्करं ॥ त्रैलोक्यराज्यनाशे हि को
 न्यो जीवितुमुत्सहेत् ॥ १९ ॥ एतच्चान्यच्च परुषं ब्रुवंतं परिभूयतं ॥ श्रुत्वा सुखमसंभ्रातो बलिवैरोचनो ब्रवीत् ॥ २० ॥ बलिरुवाच निगृहीते मयि भृशं शक्र
 किं कथितेन ते ॥ वज्रमुद्यम्य तिष्ठंतं पश्चामित्वा पुरंदर ॥ २१ ॥ अशक्तः पूर्वमासीत्स्वकं थं चिच्छत्कतांगतः ॥ कस्त्वदन्यद्वैमावाचं सुक्रं वक्तुमर्हति ॥ २२ ॥ य
 स्तु शत्रोर्वशस्य शक्तोऽपि कुरुते दयां ॥ हस्तप्राप्तस्य वीरस्य तंचैव पुरुषं विदुः ॥ २३ ॥ अनिश्रयो हि युद्धेषु ह्ययो विवदमानयोः ॥ एकः प्राप्नोति विजयमेकश्चैव प
 राजयं ॥ २४ ॥ माचर्ते भूत्स्वभावो यमिति ते देवपुंगव ॥ ईश्वरः सर्वभूतानां विक्रमेण जितो बलात् ॥ २५ ॥ नैतदस्मत्कृतं शक्र नैतच्छक्रकृतं त्वया ॥ य
 त्वमेव गतो वज्रिन्यद्वाप्येवंगता वयं ॥ २६ ॥ अहमासंयथाद्यत्वं भवितुं त्वं यथा वयं ॥ २७ ॥ सुखदुःखे हि पुरुषः
 पर्यायेणाधिगच्छति ॥ पर्यायेणासि शक्र त्वं प्राप्तः शक्र न कर्मणा ॥ २८ ॥ कालः कालेन यतिमात्वा च कालो न यत्ययं ॥ तेनाहं त्वं यथानाद्यत्वं चापि न यथा वयं ॥
 ॥ २९ ॥ न माह पितृशुश्रूषान च देवतपूजनं ॥ नान्योगुण समाचारः पुरुषस्य सुखावहः ॥ ३० ॥ न विद्या न तपो दानं न मित्राणि न बांधवाः ॥ शक्रुर्वंति परित्रातुं नरं
 कालेन पीडितं ॥ ३१ ॥ नागामि न मनर्थं हि प्रतिघातशतैरपि ॥ शक्रुर्वंति प्रतिव्योदुमते बुद्धिबलान्नराः ॥ ३२ ॥ पर्यायेह न्यमानां परित्रातान विधत्ते ॥ इदं तु दुः
 खं यच्छक्रकर्ता हि मिति मन्यसे ॥ ३३ ॥ यदि कर्ता भवेत्कर्तानि क्रियेत कदाचन ॥ यस्मात्तु क्रियेत कर्ता तस्मात्कर्ताप्यनीश्वरः ॥ ३४ ॥ कालेनाहं त्वामजयं कालेना
 हं जितस्त्वया ॥ गतागतिमतां कालः कालः कलयति प्रजाः ॥ ३५ ॥ इन्द्रप्राकृतया बुद्ध्या प्रलयं नावबुध्यसे ॥ केचित्त्वांबहुमन्यंते श्रेष्ठ्यं प्रापंस्वकर्मणा ॥ ३६ ॥ क
 थमस्मद्विधो नाम जानन्नलोकप्रवृत्तयः ॥ कालेनाभ्याहतः शोचेन्मृत्युद्वेष्टाप्यथ विभ्रमेत् ॥ ३७ ॥ नित्यं कालपरीतस्य मम वामद्विष्य स्वा ॥ बुद्धिर्व्यसनमासाद्य
 भिन्नानौ रिव सीदति ॥ ३८ ॥ अहं च त्वंच ये चान्ये भविष्यंति सुराधिपाः ॥ ते सर्वे शक्रयास्यंति मार्गं मिद्रशतैर्गतं ॥ ३९ ॥ त्वामप्येवं सुदुर्धर्षं ज्वलंतं परयाश्रि
 या ॥ काले परिणते कालः कालयिष्यति मामिव ॥ ४० ॥ बहूनींद्रसहस्राणि देवतानां युगे युगे ॥ अभ्यतीतानि कालेन कालो हि दुरतिक्रमः ॥ ४१ ॥ इदं तु लब्ध्वासं
 स्थानमात्मानं बहुमन्यसे ॥ सर्वभूतभवेदंब्रह्माणमिव शाश्वतं ॥ ४२ ॥